

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:	
Egész évre	4 ft
Félévre	2 ft
Negyedévre	1 ft
Egyes száma 10 kr.	
Hivatalok sőt előfizetőknek: Budapest: Goldberger A. V. hird. irod. Bécsben: Schalk H., Dukas M., Oppelk A., és Danab G. L. és társai. Frankfurt a. M.: Danab G. L. és társai.	
Nyiltér pettsora 10 kr.	

Szerkesztőség iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztővel értekezni lehet: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitt József szerk. nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedés Csáktornyan. Lá. Helyülök az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetéseket jótájasan számították.

A baráti szeretet.

Maga a jó Isten parancsolja azt, hogy egymást szeressük, megbecsüljük és egymásnak segítgesszünk. És hány ember van ki e magasztos szót: „szereget” szíven viselné? Bizony kevés!

Ugy beszlik öregeink, hogy a régi jó időkben, midőn még az emberek több erényekkel bírtak, volt rá példa, hogy a felebarát felebarátjait nem egyszer hozá a legnagyobb áldozatokat. sőt hajlandó volt inkább meghalni, mintsem barátját veszélyben hagygni. vagy őt árulással megdönteni

És vajon mai napság is így van-e ez?

A mostani barátság tñ még szűb színben mutatkozik mint hajdan, nagy hűvöl lármlával, az etikette hamis palástja alatt száz meg száz szinezetben kínálkozik az jelenleg Sokaknál oly igaznak, oly forrónak látszik, hogy azt mondanád: No, ez értem a halálba menti kész! De jaj nekéd, ki hitelt adsz ha mis vallomásainak! — Minden szava csalfa ámitás, külső ceremónia, melynek segítségével szíved melyébe hatolni törekszik. Figyeld meg csak közelebbről, vess egy pillantást fekete lelkébe, ott taláod az ördögök pokoli műhelyét, melyben nyakad számúrá gyártatnak a hideg lánczkarikák!

„Az arcz a lélek tükré” tartja a közmondás; és ez igaz. Hajh, de ritka a halandó ki e tükrőből az igaz képet idejekorán felismerni képes!

Tekints csak szemébe; mily édesen mosog y; mily hízogó, s a legzűntebb barát képét mutatja, kincseket ígér, téged éjig emel s a csillagokig feldicsér, azt hánnd: Ennek hitelt nem adni bűn! Amde keserűen csalatkozol! Gonosz szeméből ösödít szíved veled; mézes beszédjének hamis kulcsával ajtót nyit szíved melyébe, hátad mögött pedig éles kést rejtget, melyet kedvező pillanatban hívó szíved ártatlan verébe mártja. D cséret a kivételnek. De hányszor vértzett már sok szív, eme kés kegyetlen döféséttől!

TARCSA.

A hervadt rózsá.

— Novella a szabadságharczokból —

Horvát Gyulától

III.

— Az a híres úthoz —

(Folytatás).

Midőn a nap már jól fent volt, Damjanics riadóztatott, s a hős hadvezér e szóval: „Előre!” — megindítja szeretet. A Vécsyhadosztály, amely ekkor Török-Szent-Miklósnál állott, a megállapított terv szerint szintén hasonlóképp eszelezkis, hogy az ellenség által bevehetettnek tartott Szolnokot együttesen támadják meg. Damjanics egész esendben közeledett Szolnok felé, s már előre bizott a győzelemben, hisz vele voltak azok a vitézségekről híres 3-ik és 9-ik honvéd zászlóaljok; azután meg a lengyel legió, melyet Wisocki, — továbbá a lengyel dicsados meylet a fiatal 24 éves Woronyeczki herceg vezényelt, aki családjának egyetlen sarja lévén, előt hozzáuk és küzdött ügyünkért, kiállva saját kölléséig egy önkényes zászlóalj; — hát meg az a „sok” magyar!

Damjanics — terve szerint — nem jutathott egész észrevételül Szolnok alá, mert az ellenség árgus szeme felteudte őket. — Rögön felhangzott a riadó, s a vadászok heves tüzelést kezdtek.

Nehéz az ily álarczos gonosz gondolatot egyhamar kitalálni, nagy életből cseseg kell ahhoz. Vakító ruhába van az bujtatva, gyakran a legvatosabb is hálójába kerül

Most a czézből hízog, hogy beled valamit hirt kisasjtolon. Csúri csavarja a dolgot, dicséri ezt, kárhoztatja amaz, látszólag jó tanácsot ad erre meg arra, megrostálja az egész világot; arca csupa méz, szemei szikráznak, és te mindezekben a megtestesült igazságot és jószágot védel látni. És midőn így már hálába beleszóve, a hóhér kötetl nyakadba dobá, akkor diadallal cipel a világ nagy piacára, hogy ott a sokaság előtt porba, sárba tiporjon, megszegyénisen, becsületétől megfoszson s nyugalmas éleletet örökre megkeserítse.

Ily alkalommal elég neki ajkaidról egy ártalan szó; tud ő abból gonosz czélja kivételre ezer más gyártani!

Máskor nincs inyre hogy te mint becsületes és szorgalmas ember a közönség tetszését s tisztelét bírod — Ez elviselhetlen sebet okoz irigykedő szíven; kell tehát, hogy a nyeregűből kiemeljen! Ismét felállítja pokoli hálót, lesbe áll s addig hajszol, míg hálójába ejt. És ha ez nem sikerül neki, akkor nyakadba dobja piszkoz bűnének rongyos, szennyes kópönyvegét s így mutat be az előtt, kinek tisztelétőt vagy kegyeitől megfosztani szándékoza.

Elég egy szó és te, ki érdemeid után eddig köztisztelthen s szeretetben részesültél, pillanat alatt zérus alá szálsz. —

Majd megint valamely anyagi érdek által vezérelve, hasonló utat választ gyenge szívedhez; és mily remekül érti ő ezt! Embernek kell lenned, ha hálába nem fogsz esni — Hány szerencsétlen átkozza a pillanatot, melyben hamis barátja félrevezető szavainak hitelt adott! Sokan holtig bűnhődnek ez ártatlan hibáikon.

Százféle utat talál szívedhez az álarczos ezer színben tudja kártyáit vetni, hogy gyengébb oldaladat kiismerje. Eszre sem veszed, mely pillan-

natban veté nyakadba pokoli fondorkodásainak mérges kötelét; csak azt érzed, midőn hideg ölései örök nyugalomra szorítják csendes boldogságot

Ó ti gonoszléku ármanýdók! Ti farkasok a báránybőrben! Tudjátok-e, hogy felettetek áll egy igazságos bíró, ki látja, mit rejtőztök gonoszszágot köpenye alatt. Irtóztatok s remegtetek ama bíró előtt ti pokoli fondorkodók, kik jóhiszemű embertársaitokat lépre vezettetek, kik felebarátotok gyengeségét saját hasznokra, vigyázatlanságát az ő kárára megvalóztatására felhasználátok!

Vessetek pillantást magatok körül. Lájtátok az igazságos bíró sújtó osto rát magatokon? Ugy-e, mily nyomorult élettek? Elhagyatva s megelve mindenkítől, sötét barlangaikba rejtőztök s remegve várjátok az igazságos ítélet nehéz napját.

Ez fizetések e földön, de ott fent! ott vár csak reátok a borzasztó jutalom! —

Látom mint remegtek már. No de bujtjátok ki homályos ödufökből s tegyetek bűnbánatot gonosz tetteitekről! Forduljatok Istenhez, vessétek el piszkoz álarczotokat; jó az Isten, megbocsát a bűnbánónak. Nyujtsatok kezet azoknak, kiknek nyugalmát ármanýkodás és árulás által megmérgeztétek, mert tudjátok azt, hogy mindazért, mit a földön felebarátotokkal tetetek, odafent igazságosan és bőven elnyertek jutalmokat!

Felebarát.

H I R E K.

— A tősgyökeres magyarokból álló 6-ik huszarezd múlt szombaton indult el Várasdórról, a hol ez ezrednek 3 százada 6 évig volt állomáson. Dicsőretére legyen mondva a tavozásnál, hogy a tisztikar ep úgy mint a legenyésb gyakori közös találkozás alkál annak lettek előmozdítók, hogy közvetlenül azzal azon régi élmszenn, mely varasdi szomszédok irántunk viseltettek, a varasdi társadalom minden rétegeiben nagyobb részt megszűnt. Isten velük!

Érezék jól magukat és tartanak bennünket jó emlékekben új helyükön — Temesvárott. (N. L.)

— **Színészet Perlakon.** Városunk a nyár folyamán Iray Zs. színhátszűtsala látogatta meg, s a múlt hó 11-től és hévégig itt időzött. Az itt töltött idő alatt töle felbőtelőleg iparkodott a társulat, hogy a közönség várakozásának megfeleljen, ami nagy részt sikerült is. Minégy 16—17 előadás tartatott, melyek közül több valóban teljesen kielégítő volt. A közönség is kielégítette a társulatot, teljes partfogásban részvevően őt. Az utolsó előtti előadás (Csikyóti „Bűbörök”) volt, melyből befolyó tisztja jövedelemnek íle a szegény tanulókat segélyező egytel javára ajánlatott fel. Az összes bevétel: 62 frt 20 kr.; ebből a társulat költsége 22 frt 60 kr., tisztja jövedelem 39 frt 60 kr. — Ennek felét 19 frt 80 kr. s a felültelet 19 frt 20 kr., tehát összesen 39 frtot kapott az egytel. A felülteletek itt közönsémet nyugtáztak. Felülteletek: Keescké Ferenc plebános ur 70 kr., Haasz Mor ur 60 kr. N. N. 20 kr. Novák Ferenc ur 20 kr. Molnár Antal esp. plebános ur 10 ft, öze Thery N. uró 20 kr. Ziegler Kálmán ur 1 frt. Verly Ferenc ur 20 kr. Sosterics Pál ur 50 kr. Mandly Gabriella uró 20 kr. N. N. 20 kr. Mayer Mór ur 1 frt. Spitzar József uró 20 kr. Spizer J6 set ur 60 kr. Vukszán Szilárd ur 20 kr. N. M. 10 kr. Kisfaludy Gyula ur 80 kr. Loncsaries Lipót ur 20 kr. Rahoc Nándor ur 30 kr. N. N. 40 kr. Többsz 40 kr. Perlak.

— **Éltűnt.** Palosecz Mihály orhevezzi asztalos, 55 éves, a múlt héten egyezzen nap műhelyében dolgozott. Este meggyaszarózt, aztán tiszta ruhát vett magára a kezze nyujtvan feleségének azt monda neki, hogy adja el szerszámait, mert ő többet nem józark. Palosecz elment s most sem tért vissza. A községben nagy feltűnést okozott Palosecz eltűnése, aki szorgalmas iparos és bekés ember híreben állott. Gyermekei nincsenek. Azt gyanítják, hogy a Drávába ugrott.

— **A zalamegyei községi és körjegyzők egyletének** m. hó 25-én Zala-Egyszeren tartott közgyűlésén Ehrenreich János és Vizmathy Sándor muraközii jegyzőket valasztmánytagokká választották meg.

— **Orheoviczáról** írják, hogy ott a község kápolnáját csinosan helyreigazították, még pedig maguk a hívők, önerőkkel, még u tornyot is megfelőltog átalakították s pléhelé befedték. Az ács asztalos. lakatos st munkát a falu népe vegeste.

— **Egy jó karban** lévő varrógép szabadkézből jutányos ár-n eladandó. Bovevbet a kiadóhivatal.

— **Cserecsy S. ur** a nagykanizsai kir. törvényszék elnöke m. hó 28-án Csáktornyan időzött hivatalos minőségben.

valóban iróztatos vala. Őh hisz tudták hogy miért küzdenek; hátak voltak mind, mert a szent hazaszerelet vértet le sziveiket, mert lohogójukon a szabadság volt felírva.

A távol hegyek szőlén hízozott fel az eszhajnal képe, kéjörömmel élvezem egő ajkára a legidőző napot. Oh hányan láttak az égrikráyat ma utójan az egen.

Az idő csendese és csillagos, nincs semmi nesz, az ágyak relettő bömbölése a kardok csatogása a golyók halál futólése megszűnt, nems a ah! dehogó... svagy mik azok ott a messze tavóban? azok a feltevének látszó földönheverő tüszemek? az áldozatok? azok a hozdalmasak nyugyékpedig a haladókak halálhőgéssei... A test küzd hogy a lélekkel, az előbbi élni szeretne, hogy a szabadság napjának áldó meletét élvezhesse, de az utóbbi megszerette az Isten... Iah! mily keres, nem — veres a fű, mily rendetlen tömegben hevernek a hallottak és haladók... Itt két elleneség van összelekezve, aminek egy levagott kar törött kard, majd fejmentküli test hever, — aztán hogy sirnak, mily szakadozott mondatokat mormolnak a kétkelő ajkak:

— „Isten hozzád szeretett nőm... édes gyermekem!” — zokog egy öreg.

— „Jaj megfúlodok —! segítség —! kiált fel egy másik honvéd.”

— „Oh bár még egyszer láthatnálak imádot szerelmem — oh ha te csóknád örök álomba báyádot szememet — ha megőlelnél utóljára — mily könnyen — meghalnék — zokog egy szép ifjú.

— **Mi? meghalni? kiált fel egy mellette eddig féltőlhan heverő szintén fiatal**

honvéd, akinek balkarját zústa szét a golyó. A sok véresvétel erőtlenné és ájultá tevé, de most magához teri. — Megéptt kabátjából leszaki egy darabot s sebére teszi, hogy a vér elálljon. — E fájdalmas munka közben megfeltekezett arról az ifjúról, aki mellette fektült, mignem keserves nyugyése tejkelté feljelmét.

— **Ki vagy te szerencsétlen bajtárs? Uras Istenem! Nem csalódom —? Elemér** édes barátom, te vagy?

— **En vagyok, válszoltó Elemér, mert csakugyon 6 volt.**

— **Mi bajod? Hol vagy megőve? Mutasd sebedet!**

— **Itt a szívem felett. De hagyj csak, én érzem, hogy meghalok. Ihanem tedd meg azt az egytel, mire kérek! Ha az Isten haza segít, mondd meg az én szeretett Margitomnak, hogy nem látjuk mi többé egymást, csak a mennyországban — mond meg neki, hogy azt a rózsát, ha hervadt is, őrizze meg... emlékemért — oh megteszed? —**

— **Igen**

— **Légy megáldva!** nem sajnálom életemet vérelem, mert szabad föld pará issza már... Isten veled mind — mind — akik szereteteket — hazám — Margi tom...

Ezzel lelke Istenéhez szállott.

Hagyjuk el most e sötét képet, az el hullott bajnokok had pihenjenek csendesen

(Vége k6V.)

— Orömmel halljuk, hogy Schadel István magyarczei plébános ur a derek munkái magyar lelkes, aki több mint egy évtizeden mozdulatlanul kanyarbetegség miatt szobájából, annyira felgyógyult, hogy híveinek örömeire, hivatalos teendőit képes végezni a templomban.

— **Baron Lipót** ur eszékarnyai gabonakereskedő iródját a Morandini-tele házából a mezei utcában lévő raktára helyébe költöztette át. Ezt Baron ur kérésére a t. közönséggel tudatjuk.

— **Lopások.** F. év augusztus hó 15-án Marciusz István okrugli helyi lakos a csáktornyai beti vásáron 86 frt áru serket adott el, mely összegből az illető 636 frtot ellopott. — **H a b o l y a** Antal, Todor József eszékarnyai kereskedő szolgája több bolti tárgyat ellopott, mely tárgyak nála feltaláltatták s vele együtt a helybeli kir. járásbírósnak adatait. — **K o s t e k** István vucsetinecci lakos házat feltörték s onnét több ruha- s égyeneműt és zsirt loptak el. A járórnok sikerült a tárgyak egyrészt a vucsetinecci erdőben feltalálni s a tettesekből is hármat a csáktornyai kir. járásbírósg hortébe kísérni.

— **Veredések.** F. év augusztus 30. éjelen Nedeliceken oly véres veredések voltak bátran bellét volna egy kis csapatnak. Egy bevonulandó katonát annyira megverték, hogy az illető október 1-én bajosan fog bevonulni.

— **A zalamegye** általános tanítói közgyűlése az évi aug. hó 26-27-én volt megtartva Zala-Egerszegben. Az előző, alsópáni, tantellőgyűlési üdvözöl beszédek után következett Alsóghy Alajos eszékarnyai tanító: „A feladottak oktatása a magyar beszéd elsajátítása érdekében, eziműl értekezése is, melyet az előző távollétében Jenei Gusztáv eszékarnyai népisk. igazgató elváltott fel... Altfalános figyelmet közt az olvasmányok letárgyalása után előnk felvette a kérdést a jövő évi közgyűlés helyének meghatározása iránt, a mely nagy vitára adott alkalmat. Ugyanis a tagok egy része Csáktornya, más része pedig Nagykanizsán kívánta a gyűlést megtartatandónak. Miután azonban Csáktornya illetőség oly anyakomlat tetetett, hogy a már egy alkalommal neki teljelműlt közgyűlést határozottan visszautasította. kir. tantellőgyelő ur

tapintatos és Csáktornya város mellett igazán sikra szálló felszólalása után akként határozott, hogy a jövő közgyűlés Nagykanizsán, de az azután következő Csáktornya fog megtartatni. Reméljük, hogy e határozattal Csáktornya város közönsége is meg van elégedve s nem kérem, hogy a régi hűt mellet akkor egyesek elkövetés, — a mely még most sem ment feledésbe, a város vezetése élen álló lerak tapintatos és böcs intézkedése adandó alkalommal elhárítja és a város reputációját akkor ejtett esorbát, fényesen kiközösítendik.

— **Homlokön rugta** a ló Horváth eszékarnyai szabó 8 éves kis fiát a nedelicezi vásáron, m. hó 30-án. A szerencsétlenség oka elsősorban maga a fiú, aki a lovak között járkálván, egy lóra ráütött páncéljával, de a szülőket is éri a felelőség terhe, akik ily kis fiúnak megengedik a lóvásáron való járás-kelest. A megrugott gyermek életéhez — állítólag-kevés a gyermek.

— **Gözmalom Csáktornya.** Hochsinger Sándor eszékarnyai kereskedő megvette a vasuti állomás mellett romladozó régi gözmalomt azon czéliből, hogy azt újra berendezze s működésbe hozza.

— **Szerencsétlenségek.** Szt. Ilo-nán a mult heten az uradalom cseplőgegye öszetörtte egy munkásleány lábát. — F. hó 1-én pedig Lukovnyák eszékarnyai sötömester fiának újját zúta össze a darálógépe.

— **Az új tanév** Csáktornya is megkezdődött. A néptanoda „Veni sankteja” f hó 2-án volt, a polg. isk. 4-én a képeződ. 7-én leend. A beiratások folyamában vannak. Az áll. tképeződ. I. osztályába a 24 jelentkező közül 17 vétett fel s felvételi vizsgálat egyáltalán nem tartott, mivel a kválifikát fő lyamodók közül is bőven kijutott a kellő szám. Az intézet összes növendékeinek száma 55

— **Pribiszlávecz község lakóssága** aug. hó 29-én lélekemelő ünnepélynek volt szemtanuja. A taraczkó folytonos durrogása a szomszédközségeket is figyelmeztet, hogy e napon Pribiszláveczen emlékeztetés dolgok történnek. Ekkor szenteltet fel ugyanis Csáktornya — Pribiszlávecz közötti út mentén, egy újonnan felállított kőkereszt. A felszentelés reggel 9 órakor Fótisztelőndő Horváth Lajos zárdafőnök ur két szt. ferenczrendű áldozár segédlete mellett személyesen végezte, aki szivreható alkalmi szónoklatot is tartott a néphez. Déli 12 órakor Novák István, pribiszláveczi földműves ismert vendégszerető házána közepébe volt, amelyen számosan vettek részt. Itt több felküzönő is mondatott. Horváth Lajos zárdafőnök ur egyebek között esetetle Babits Sándor Csáktornya külfairai körjegyző ur azon buzgóságát, hogy a felszentelt kereszt díszítését oly izléssel végezte. Babits ur viszont Horváth Lajos zárdafőnök urra emelte poharát, mint kiváló egyházi szónokra, a külfaira ismert tanúgyaratjára és újabban iskolaszéki elnövére. Ugyanez napon este féltiz órakor Özetkovics Antal, eszékarnyai ismert vaskereskedő ur dicséretreműlő tettet vitt véghez az áltál, hogy gyönyörűden sikerült és az itteni nép által nem látott tűzijátékok rendezett.

— **Budavár** bevételének kétszázados emlék ünnepét a Perlakiak is megünnepelték. Már az előző estén taraczkó durrogás jelezte az ünnep érkezését. — **Szept. 2-án** reggel 8 óra után pedig hála - isteni - tisztelet mutatottatott a Mindenhatónak, melyen a hatóságok és testület mind képviselve voltak, azonkívül nem csak az intelligencia teljes számmal, de a nép is tömegesen volt jelen. A füzöltök szintén díszben vonultak ki, s voltak az isteni tiszteleten. —

Kora reggeltől míg az ünnepélynek vége nem lett, a mozarak folyton durrogtak, s kegyeletes megemlékezést kellettek a néphez. Az áldozatot bemutató lelkész ur egy kis beszédben szépen megemlékezett a nép előtt ama gyászos időről s a rabigát össetörő nagy munkáról, melynek emléke kéré a mai ünnep szentelve lett. — P.

— **Jurseeveczen** - amint írják - m. hó 31-én egy kis 9 éves fiút agyonverték, amit az illetékes hatóságnak a szobortica eljárással azonnal bejelentett. Bővebbet ez esetről t. tudósítónk csak a vizsgálat befejezte után ígér írni.

— **Perlakon** nagy részvételt keltett egy odaváló ismert lakos (A. A.) szerencsétlensége, aki örülési rohamot kapott f. hó 1-én este s ily állapotban szalagált végig az utcán.

Szerkesztői üzenetek.

A -Zebanec, K. Kérnék újabb dolgokat. Talán akad még valami jó a nép számar. — Csáktornya. Névtelen. A hazafias közleményt felhasználjuk egy más alkalommal. — Ljubneva dolina legközelebb jö. Próbálkozzék jobb versek írni. — Perlak. Közönség! A vakációnak vége, most már Perlak is előnkbe lesz s remélhetőleg több hirt is kapunk onnét. — A. -Kraljevecz. T. Közönség! Kérünk minél gyakrabban tudósítást! — Zala-Egerszeg. K. A tudósítás nagyon hosszú a mi lapunknak, aztán a gyűlés folyása minden megvilágban terjedelmesen olvasható. Mitehát csak a Muraközietek érdekli dolgokat kivonatkoztatni leveleiből. Különbön köszönet a szives figyelemért! — Csáktornya. N. A mult napokban beküldött verseit legközelebb átnezzük. A tudósítást köszönjük.

Urođnica pava-nica je vu stanju
tiskara Fischela Filipa vu Čakovecu.
S urođnikom razgovarati se more, pon-
deljak, sređna, četvrtak i subota ob 11 i
4. vuri. — Sva pisma i pošiljke naj se
pošiljaju na ime Margitai Jozsefa urođnika
vu Čakovecu.
Izdavateljstvo: Knjižara Fischela
Filipa vu Čakovecu. Sim se naj pošiljaju
predplate i oglasi.

MEDJIMURJE

NOVINE ZA PUK.

IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je:
Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 »
Na četvrt leta . . . 1 »
Oglasi se poleg pogodbe 1 fal
računaju iz vun toga se mora platiti za
svaki oglas kulitopok izlazi, 30 kr.
vladni strošek.

Ljubav prijateljska

Gospodin Bog zapoveda, da se med sobom ljubimo, jeden drugoga poštuje mo i vu vsem pripomažemo. — Koliko je ljudih, koji ovu uzvišenu reč „ljubar“ vu srcu čitaju? Malo! —

Vu stareša vremena, dok su ljudi više kreposti posedovali, bilo je peldah, gde je prijatelj za prijatelja najvećke aldove doprinesel, većput rajši istu smrt pretrpeo nego da bi prijatelja svojevaga bil zapustilo ili v nevolju prinul.

Jeli to i vezda tak?

Vezdasne prijateljstvo kaže se navadno više, nego vu starih vremen; s velikom krikom i vikom, ali ova krika je samo zvanešnja! Sto i sto cifrastih načinov ima skazanje prijateljstva vezda, pri vngom se tak istinskomo prikazuje, da bi človek mislio: no ov bi za me sve žrtvoval! Ali jaj tebi, ako nu poveruje! Pogledni ga samo bliže, zalukni nu se malo dalje v dušu; opazil budeš tam pekleniku kovancicu, v kojoj se kuju žereći lanci, koji imaju se okolo tvojevaga vrata obviti. Veli se: „Lice je zrcalo duše“ — To je isti na, ali malo koj vu tom zrcalu pravi kip spoznati more!

V lice ti je sladek, kaže ti kip najistinitesega prijatelja, obećava ti zlatne bregre, hvati te i zdide do nebesah, misliš, hah to je pravi brat! Ovomu moram verovati!

Ali vkanjuješ se kruto! Licomerec je grdi, vras k ključem medenih rečih odpira vrata k tvojemu srcu, a za hrbotom skriva nož, koj ti v pogodnem hipu do kraja namoči v nedužnu krv srca tvojevaga.

Oh koliko krat je već moje srce do takovoga meča krvarilo!

Teško je nakanenje licomernih ljudih brzo spoznati; jako zaslepljive halje nose na sebi, većkrat i najspametnešega zaslepe.

Jedenkrat prilizava ti se, želeč od tebe nekaj znati, Sim tam te mota i zavrača, pripoveda, hvali ovoga, kudi onoga, rečeta celi svet poprek, lice nu je sladko, oči nu se krese i ti misliš pred sobom imati živu peldu istinitosti i dobrote. Kad pak to je lepo zavrnul i vu svoje mreže vlovil, onda te s velikim slavedobitjem nosi na pijac širokoga sveta, gde te v prah i blato skota, obasni, poštenje ti okalja i za navke nesrečnoga včiniti nastoji. Dosta mu je jedna nedužna rečka iz tvojih vustah, iz ove zna on sto drugih skovati!

Drugiput nije nu po čudi, da ti kak prošni i marljiv človek, vuživuž dopadnost svetsku. To njega v duši peče ania morate iz sedla hititi! Nastavit i svoje mreže, ter te tak dugo navrača, dok te vu nje navrne. Ako te pak navrnuti nemore, onda ti na vrat obesi zamazani i cundravi kепенek svojih grehov ter te ovak onomu predstavi, čije milosti ili ljubavi nakanil te je porobiti. Dosta mu je jedna reč, i ti si v jednom hipu nulla nistial!

Trećič pak rad bi od tebe materijalnoga vužitka imal; za ovim stopram razme no kajnje svoje kuštno postavljati! Človek moraš biti na nogah, da nu v mrežu neopadneš.

Koliko ima nesrečnikov, koji nesreću svoju nevernim prijateljem zahvaliti ičaju! Vnogi se ču smrti kaju, da su im poverovali.

Na stojezer načinov zna licomerec tebe zvržati, vu sto i sto farbah zna ti karte hitati, samo da tvoju slabšu stran izproba. Niti neopaziš, kada ti je težki lanec svojih peklenikih spletkah na vrat hitil; samo nenadano požuš hladni ogrljaj karikah, koje ti niti „jaj“ reči nedaju!

O vi hincenjakil vi lisičavci, vi vuki vu evinjoj kočil! Neznate li vi, da je, jeden nad vami suđec, koj sve vidi, kaj skrivate pod platom hincen-

benosti vašel! Drhtajte pred onim suđcom vi prevejanel, koji ste dobroćudnost bližnjega svojevaga na vlastitu hasen krvokolom obračali, koji su slabušu poverljivoga prijatelja zlobom svojom na njegovu osramoćenje na njegov kvar nanašali!

Oglednite se malo okolo sebel! Jeli da već sami na sebi vidite kaštnu najpravicešega nebeskoga suđca? Jeli, da vidite, kak ste osamljeni; kak vas svet beži i duri, kakti kužnoga, koj sve okolo sebe okuži, ogifta.

To vam je plača na ovoj zemlji, ali to za vas nije dosta tam gori onomu najpravicešemu nebeskomu suđcu!

Oh vidim, da drhete. Najte se skrivati, izajžite iz svojih temnih zakutkov van no svetlo, ter činite pokoru za mrzke svoje čine. Obrnite se k Bogu, odhitite krinke i vkanjivte halje; Bog je dober i rado oprašča pokorniku. Pružite ruke onomu, kojim ste kaljajuč juž poštenje srca oranili, ar znajte, da sva ona, koja ste bližnjemu svjevemu vu življenju vučnili, tam gori pravično i podpunoma napačena budu!

Lubibratič.

ZABAVA.

Črni oblak.

Črni oblak črni traki
Oh kak ste mi vi žalostni.
Žalostni mi dnevi, noći
Da mi več ni za živeti.

Boj bi bilo v črni zemlji
Zdavnja već tam počivati;
Da me nej ništ bolelo tu,
Na ovim žalostnim svetu.

Sve je tak, kak negda bilo
Nikaj ni se promeno!

Pesma ptic i miris cvetja,
S tem je puna i ve šuma.

Kraj vrtiča potok teče
Potok teče, navedk kvege.
Tak kak tebe čekajuči
Na večer pri mesečini.

Lepi mesečini traki
V vodi se daju videti,
Tam stoječi ja samehni.
Bažlav, n'kud glas ljubezni.

Hitim obraz na modri zrak,
I po jednim zvezde gledim.
Sve su lepe i jednake —
Ali od nikud ni ljubezne.

Sve je tak, kak negda bilo,
Nikaj ni se promeno!
Samo mi dva siromaki, —
Hej nismo više negdašnji.

Prevodil: Stjngly Janos,

Koga je Bog zabilježil.

(Pripovest.)

III.

Gospoin Korbulju, kak da bi mu nekaj na pamet došlo, no čeli se je vudril, doli je isel iz kolah vu ganjki gde je Janči stal.

Znače kaj — „veli po malem — to mi je došlo na pamet, da vngol peuz imam pri sebi; nekaj sam čulo se spominati od zivanov. Naš put pelja prek šume. Rad bi bil, ako takov husarski človek bi s menom došel. Ali tko pak bude onda marhu tirati na pašu? Janči: kušis. Napravite meni to dragi Janči; jako me budete zlehkotali. Dobro! veli Janči, zakaj nebi veinai, ako se gospoinu tak bolje vidi. Ove tri konje i ja morem tirati. I onda su ve obveda bili na kolji i od peljaju su ve vu L. . . . na sejem. Na večer su tri konji došli

gospou Berkiju pred dvor, slugi su leso odprli: onda su vidli, da su konji sami došli i na kolu je nitko drugi kak gospon Korbulu rendaš, skupa zbitom glavom, mrtve! Janči je samo vu jutro napre došel i javil je pri zavori, da vu Bükkösu su jih živani zastarvili, njega su zbulali, opravu su mu razrgali, ali sa ga ne zaklali. Još je videl, kak su mu gazdu zaklali, ali onda je i ozgubil svoju pamet. Varga Janoš se je jako plakal za svojea gazda i to pri pečenju je odmah dal naznanje gosponovimi brati. I ov čas je sve napravil, da se gazdi nikakov kvar ne pripeti: sve je zapečatli, zaklenul i skrbel je, da gospona si lepo da zakopati.

Dogel je dan, da se zakopa i rod-bina su došli, mrtvo telo su odnesli na dvor, poleg kojega je i Jan i jako žalostno stal, ako prem konaj se je gor držal, lice mu je još vezda krvavo bilo, na kaj su ga živani napravili.

Ali skorom v jednim vremenu kada svećenik, došel je pandurski leitnant s šestimi hajduki, da Jančija primeju. Netebe mene prijati, veli Janči, ja sam idem nutri javiti. Pustite mi mir barem tak dugo, dok si dam gospona zakopati. Ali pandurski leitnant je od ničesa ne hotel čuti. Samo se spravljaj, ar je sumljanje ravno na tebi, statarium je, nemamo čas ceremonije delati. Janči se prigul na raku. Oh ti moj siroma-en gazda! zakriči; samo ti da bi bil živ, da bi moj sveđok mogel biti. Ljudi iz celoga sela žalostno su gledali ovo pripćenje, ali Jančija su samo na lance deli i odpeljali su ga na varmegiju.

Varmegija pak je vu onim vremenu jako stroga bila, još nesmilim glasu je stala. Vieckomuš se zval Pogan, sudce se zval Gülec, a fiskaljus se zval Tatar. Svi tri su svojemu imenu dosta vinitli, držali je, koj je pred nje došel, i niti ne dobro bilo onomu, koj je poleg varmegijske hiže stanuvaj, ar vu onim vremenu su jako batine davali, kojega su restanti tak dobavljali svaki tjeđen, kak profunta.

K ovomu zroku je još Jančiju ona nesreća došla, da zbog neštete tatbine i kradbine je vun rečen bil statarium. Jančija su odnesli i pitali su ga. Janči je sve po pravici pveđal.

Niti jedna reč je ne istinal veli sudce, da bi nad vas išli živani i tebe bi bili zatukli, da si si svojea gazdu branil. Svaka reč ti je laž! Samo poglednite njego lice, veli sudce k vieckomuš obrerjui; im ga je još i Bog zabilježil! Istija jako čudno je, da niti živonave lica neznaš popitati, da su zamazani po lice. Kaj je tomu zrok, da su tebe ne zatukli? pita ga vieckomuš. Borneš neznam slavni vieckomuš. Nego jednu sunlam. Jeden među živani je mene za ime zval, i tak mi se vidi, da bi poznal njegov glas. I što je bil on na kojega sunlas? Janči je tiho bil. Na svoju Julisku je mislil: on naj bude, tko je brata na vojku vpejal? No, dohim odgovora? Ne, nezeme me duša na to, da bi samo tak na nekoga rekel, na koga mislim. Sigurno! veli sudce. Jeli ga on zaklal, jeli pak je imel pajsdaš s kojimi je skup držal. Ređi sve, kak misliš ar druga: budiš mesto drugoga sam kastigan. Doher Bog bude pveđal pravcul veli Janči i na čuda pitanja je nitak ne odgovoril. Samo vieckomuš je bil malo polek njega. Doher, vitezki soldat je bil veli. S tem je bolje vučen krvi, odgovori fiskaljus. Veren človek je bil svojemu gazdi, još i vu testamentu mu je stavil jezero forintov. S tem više ga je zanimalo da gazda vumre, veli na to sudce. Joče i jošete rečem slavni sud, samo glediće na obtuženoga lice: več je natura pokazala njemu puta, da je varmegije vreden. Ali živani su po celi varmegiji i svaki dan su više, vezda ravno panduri celo bandu loviju. Naj visi! Peldu treba dati ljudem! Sudce mu je krv, da peldu treba dati ljudem, njega reč je dokončaja; siromaka Varga Jančija su na galge obsudili.

Pelaju Varga Jančija na kolah, gde polek njega sedi svećenik, koj ga je batril vušem. Netebe mene batriti veli Janči, ar ipak neđužen budem vu vrli. Molite za one duše, koje nevelim, koje su zlo hoteli i mene obsudili jesu. Ako prem, da je več ova sramota na meni, več nečem živeti. I Juliska je dosta

vu varaš, ali nije ufala Varga Janoša sprevoditi. Sprovod je ravno na kraj varaša došel, da su se s nekolikimi panduri zšli, kojisu na jednih kolah pet- šest mladencov tirali i koji su bili jako s lancu zvezani. Pandurski leitnant je gizdavio pred njimi išel. Napre na kolu je jeden lepi mladeneć sedel. Nini! zakriči, nepeljaju Varga Janoša tam? Je ravno njega, veli pandur za siromak ga jošete branil. Leitnant je postal i posluhul je živanove reči, tko nije bil drugi, kak Bicskaš Ferenc iz Tótfalve bivrovov sin. Več je nam sejedno veli galženjak s jednim više, ali menje, ar zato nemojte siromanoga dečka obesiti mesto mene. Dosta, da su ga jedenput zvek mene zbuli. Bog te blagoslovi za ove istinske reči, veli Varga Janči. Videti, da još človek more biti z tebe ako te gor ne obesiju. . . . Sud je Varga Janoša odпусти. Još on dan popoldan skup Juliskom išel dimo ovaj biljezni vu Tótfalu. Dobil je od gospona Korbulja 1000 forintu, zel si je Julisku i sretno su živeli. Ali zato se svaki vesele, da med decami niti jeden nije bilježen, ali niti to nebi bila faljaga, samo da bi tak pošteno roditelji postal i s njih, kak njezini roditelji.

(Kontu) Prevodil: Vugrincics Ferenc

Kaj je novoga?

— Vu Sopronu su 4 vojnik i se vu ostariji spomnati pak svajuvajli s rečmi med s-bom Jeden poljodelavac je par rečih k njemu rekel, na kaj su se ovi razsrdili, pak rekli, da bude još deneć mužečka krv tekla. Poljodelavac je hotel oditi, ali jeden soldat za njim, pak ga je tak vadril blajpom po sinjaku, da ja na mestu vumri.

— Gospoda notariuš i z cele Zala-varnu gije su 25 ga aug. vu Zala-Egersegu veliko spraviše obrđzali, gde su vu odbor G. Ehrenreich Janosa (M. Serdi-če) i G. Viznathy Sandora (Gorján) medjurske notariuše takaj izebrai.

— Gospoda navučtelji iz Zala-varmegije su 27-ga i 28 ga obrđzali svoje veliko spraviće vu Zala-Egersegu; više kaj 100 navučteljov se je tam izišlo. Za dve leti budu vu Čakovcu obrđzali navučtelji svoje veliko spraviće.

— Vu občini Orehovici prošli tjeđen su poleg poglavarke želje i volje, kapelicu v red zeli t. j. popravili. Turna su iz nova oblekli s plehom, i na drugu formu obrnuli. Moguće je reći, da bi se svakomu krčevniku dopalo, koj bi videl samo zaradi toga, kaj su bili majstri takovi, koji pri poslu takovom još nisu nigdar delali, pak sve dobro napravili. A to su bili domaći občinari, Pevce Matjas cimerman, Doček Lukacs stolar Viher Jozef spengier, Dojci Imbro cemešter, koj je za svako prikladen bil, gde je bilo potrebno, Bog je poži vsveskup!

— Izginuti človek. Prošli mesec izginul je iz občine Orehovec Palček Mihaj 55 god, star stolar; celi dan je pri svoji meštriji delal, večer je rekel ženi, naj mu da večerju, i par belih rub.č. Zena to ni mislila, kaj on hoće napraviti; dala mu je, i kad je svoj posel i z v e r a l i, r e k e l j e ž e n i; Z b o g o m d a l j o j r a k u i v e l e c; t i meštriju prodaj slobodno, mene nebu dimo. Za istinu nije nigdar od onog vremena ga nevidi njega zena. Palček bil je drugač bez familie, pošten i miran človek.

— Tolvaj. 18-ga prog. meseca je Marcus Štefan stanovnik gore Okrugli, vu Čakovcu na tjeđnim sejmu za 86 ftrv svinju prodal. Iz ovih penzov je negđu mu 36 ftrv vkral. — Habolya Anton sluga G. Todorja Jozefa v Čakovcu je kaj kaj iz stacuna vkral. Vkradjena dugovanja su se pri njem našla, vlovili su ga, i ve vu restu sedi. Hizu Kostek Štefan iz Vučetinec su nekakvi lopovi rezbili i odonud rublje mašu i drugo kaj kaj odnesli. Izandari su iz vkradjenih stvarih nekaj vu vuc-

tinovskoj umi iznašli, takaj izmed tolvajov su tri vlovili i vu čakovčki rest je odegnali.

— Bitka. Vu Nedeliću vu krčni 30-ga augusta v noći su se dečki posvadi i tući se počeli. Jednoga rekuta, koj bi moral 1-ga oktobra za soldata iti, tak su zbuli, da teško bude on na ma-turu mogel iti.

— Strabilo. Ugoča varmegije stanovnici iz okolice Százfalu je nekak-vo strašilo vu strahu držalo, kak to tam stanujući stanovnici pripovedaju, tak da su niti vu na polje ne ufali iti. To strašilo, kak nam oni pripovedaju, ima človeku formu s velikom bradom i čisto tak hodil oblečen kak Adam, koj nije imel ni šneidara ni šostara ni nikakoga meštra. Hrani se s kuruzinjum i s zelenimi tikvami. Od muzkar-cov se nekaj b.ri, ali od ženskih i od decah nikaj. Gori spomenuta občina je odlučila, da nato strašilo budu vadasiju držali. Svaki muž dobil je pušku a ženske pak i drugi koji pušku nisu mogli dobiti s rasuhami su se oružali i hajd na vadasiju. Tiračov je bil celi se- reg. Jageri i tirači su vu krug vzeli celg okolicu i blize su dohajali. Dosl i sak k jednomu škednju gde je to strašilo ležalo. Nu, bilo je tu veselje. Je, ali tko se podufa vezda k njemu? To je bilo veliko pitanje. Kak se oni ob tem spominaju, najemput, kak da bi bil s puške strelil, vudri on pred njih i vušel njim je vu okolicu Tekeháza. Vezda se tam još bole bojiuju, kak vu Százfalu. Sigurno bude taj isti jeden rešetno-obnoren, koj dovezda vu trepetu i strahu drži stanovnike.

Nesretna ljubav. Baláz Karolj prima od ciganov iz Zente je neizmerno ljubil Bindis T. lepa devojku, a ona pak njega Prije est mesecov jih je mati skup zdalaa, da naj živiju sretno samo tak, dok se Baláz bude mogel ženiti. Tak su oni vu najvećši sreći, vu najvećoj ljubavi kroz to kratko vreme živeli. Najemput majki devojke, dojde nekaj na pamet, da si ona keer krej vzeće od njeznoga dragoga. To je bil najnesretniji korak od matare, kojega je vinita. Ar Baláz nije to mogel pod-nositi, da bi ona njega ostavila i da bi on prez nje živel, tak da se je jemput obesiti štel, ali na njegovu nesreću došla je pomoć i obranili su ga od s m r t i. O d o n o g a v r e m e n a je navek tak žalosten bil i navek si je samo onu žalostnu pšmu igral: „blago je tam doli biti, tam več nikaj neboli“. Proglu nedelju je prez reči odšel od doma. Odšel je k jednomu žandar, da naj mu posudi jednu pištolu jer bude pntoval na Bečkere i bog zna veli-morti bi ju trebal, človek nezna gde se nameri na zlobestoga človeka. Popoldan okolo 4 vure odšel on na stan svoje drage, da zbavi svoj grožzan posel, Zval je to on da nema nikoga doma, kak ona. Na ono pitanje, jeli hoće ona k njemu nazad iti bez da bi mati dopustila, odgovori mu draga, da ne. Na to on odgovori: „Ako na ovom svetu nemoremo lepo skup živeti, naj živimo barem na drugim za'ovojno“. S tem vzeće vu pištolu, pusti jednu kuglu vu sree njezno, a jednu pak vu svoju glavu i s tem se obeđva skup zrušiju. Na to strelanje dođu susedi, koji su odmah to nesreću javili pri varšinkapitanu, koj je doktora tak pošal i devojku, jer je ona mrtva bila, je dal vu kapuru odpelati, a njega vu spital.

— Iz Bugarie. kak smo pisali vu zadnjim broju naših novin, su kneza Šandora stirali. Ovo pripćenje se je tak dogodilo, da su k Šandoru oficiri došli v noći i tam s revolverami su se mu grozili, da je moral s njimi iti. Njegvi stražani su svi s ruskimi penezi bili obkupljeni. Iz palače njegove su ga v kojiji do morja pelali, odonud pak na ladji na rusku zemlju, gde su ga na breg deli i tirali do Austriansku Magjarsku granicu. Šandor se je po Željenciju vu Lemberg (Galicija) dopelal, gde su ga stanovnici s velikom svečanostjom prijeli. Medtem su začuli ljudi vu Bulgariji, kaj se je s njihovim vladarom dogođilo, pobunili su se i oni, koji su Šandora odhitili i tak rekuc vkrali od kuezkoga tronua, vlovili i zaprii. Jedna komišija je isla pred Šandora i telegrafirali su mu, da naj dojde dimo, ar je vu orsagu mir i celi puk njega hoće i na dalje

za kneza. Šandor je iz Lemberga vu Bulgariju odpntoval, gde su ga ljudi s velikom sv.čanostjom prijeli. Vezda su vu Bulgariji oni pri kormanu, koji su s njim držali, a neprijatelji njegovi, koji su kneza i s tem orsagu vu rusku Rusa dali, vu temnici čekaju sud. Pak bi hotel, da bi se protivnik skončali, ali knez teško, da bi to dopustil. Šandor kneza zato nemaju nekiji radi, ar nije rođjen Bulgar, nego Nemeć. Iz Magjarske su takaj nekiji ga pozdravljati išli vu Bulgarski glavni varaš. Vodja njihov je Grof Zichy Jenő, koj je pod-predsednik bil naše orsače izložbe.

— Vu Pribislavcu se je 29. augusta velika svečanost obrđzala. On den je bil posvečen novi pil koj je med Čakovcem i Prislavcom postavljen. Posvečenje pila je V. G. Horvath Lajuš čakovčki nam plebanus gardijan zvršil, on je takaj lepi govur obrđzal pku od svetoga križa. Potlam je sv. meša bil vu pribislavskoj kapeli kakti na imendu Sv. Bartola. Ob 12 vuri je pri Novak Štefanu, dobro poznatom pribislavskom stanovniku obed bil, gde su se lepe napitnice čule. G. Horvath Lajoš gardijan su Gospona Babits Sandora vanjske fare notariuša pozdravili, koj je posvećenoga pila lepo okinil. G. Babits Sandor je na V. gospona Horvath Lajosa rekel lepu napitnicu, koj je lepo predekal i koj je skolah doher prijatelj. Ob 10 vuri večer pak je G. Cvetkovič Anton čakovčki trgovac rakete spuščal na veliko veselje puka. I muzari su celi den pukali i daleko digli Pribislavčanov lepi svetek.

Vu Budimpeštu se ve velike svečanosti obrđzavaju, ar je vezda 200 let tomu, da su budinskoga grada iz turčin-skih ruk prevzeli i s tem Turčine iztirali iz Magjarske zemlje. I sv. rimski otec papa je k magjarom jeden lepi list pisal na spomenek njega dneva. Kak onjemo i vu Priloku su 2-ga o. m. svečanost obrđzali na spomenek 200 godišnjeg prevetaja budinskoga grada.

CENA ŽITKA.
Pšenica 8.— 8.30 — Hra 5.50 — 6.30
— Kuruza 6 — 6.10 — Ječmen
5.25- 7.50 — Zob 6.20 — 6.30

LOTTERIJA.
Budapest. 29. augusta 1886.
85. 32. 21. 43. 60.
Szerkesztő:
MARGITAI JOZSEF
Urednik.

H I R E T E S E K:

III.

Arverest hirdetem, kivonat

A peraki kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság hóhírré teszi, hogy Markó v. Jurancsics András n-kanizsai lakos végrehajtónak Veronics Julia hodósani lakos javm végrehajtás szenedve elleni 101 ftr tökévoletés és jár. íráni végrehajtási ügyében a n-kanizsai kir. törvény-szék a peraki kir. járásbírósg területén lévő Hodósán községben fekvő a hodósani 901 széklyben k. K o v a c s i c s M a r t a J a k a b, J a n o s é s A n d r á s n y k. k. K o v a c s i c s k a t a l i n tulajdonul fel-vett ingatlanra a hozzá tartozó legelő, és erdő illetmény 548 sz. mérgis az ugyanazon tkrben ugyanazok tulajdonát képező 1056 h. sz. ingatlanra az Arverest 32 ftrban ezennel megállapított kikéltási árban elendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok

az 1886 évi szeptember hó 30-ik napján d. e. 8 órakor

H o d o s á n b a n a k ö z v e s é r i b ő h á z n a k, megátrádó nyilvános árverés a megál. lapított kikéltási árban alól is eladotni fog. Árverési szándékozók tartoznak az ingatlan becserának 10%, 41 vagy 54 ftr 80 krt és 3 ftr 20 krt készpénzben. vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelölt ár-filyammal számított és az 1881. évi novemb. hó 1-én 3333 sz. a- kelt igazságügyi minis-ter rendele 3 §-ában, kijelölt övrésképes értékpapírral a kikéltőt kezhez letenni. vagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmé- ben a bánatpénzeket a bíróságnál előleges elhelyezésről kikiáltott szabályszerű elis- mervényt átszolgáltatni.

Kelt Perlakon 1886 évi július hó 16. napján.
A peraki kir. bírósg mint telek-könyvi hatóság

